

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2016

1178/2016

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan valmisteverotuslain (182/2010) 111 §, sellaisena kuin se on laissa 869/2011, *muutetaan* 4 §, 6 §:n 13 kohta, 9 §:n 2 momentti, 10 §, 11 §:n 3 ja 5—7 momentti, 16 §:n 2 momentti, 21 §:n 2 momentti, 24 §:n 1 momentin 1 kohta, 26 §:n 4 momentti, 27 §:n 2 momentti, 28 §:n 4 momentti, 29 §:n 2—4 momentti, 30 §:n 1 momentti, 31 §:n 1—3 ja 5 momentti, 32 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 33 §:n 1 momentti, 35 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 44, 47, 47 a, 47 b, 47 d ja 47 e §, 48 §:n 1 momentti, 53 §:n 2 momentti, 54 §:n 2 momentti, 55 §:n 2 momentti, 58 §, 62 §:n 2 momentti, 63—65 §, 68 §:n 1 ja 2 momentti, 70 §:n 1 momentti, 74 §:n 3 momentti, 78 §:n otsikko ja 2 momentti, 80 §:n 1 momentti, 81 §:n 2 momentti, 83 §:n 5 ja 6 momentti, 92 §:n 3 momentti, 93 §:n 2 momentti, 96 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 97 §:n otsikko ja 1 ja 2 momentti, 98 §, 100 §:n 1 momentti, 101 ja 102 §, 103 §:n 1 momentti, 104 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 105 §, 106 §:n 1 momentti, 107 §, 107 a §:n 1 ja 2 momentti, 107 b §:n 1 ja 2 momentti ja 108 §:n 2—4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 § laeissa 964/2012 ja 311/2016, 28 §:n 4 momentti, 31 §:n 1—3 ja 5 momentti, 32 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 47 a, 47 b ja 47 e §, 55 §:n 2 momentti ja 83 §:n 6 momentti laissa 495/2014, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 70 §:n 1 momentti, 98 ja 107 § laissa 964/2012, 47 § laissa 798/2016, 47 d § laeissa 495/2014 ja 311/2016, 58 § osaksi laissa 495/2014, 103 §:n 1 momentti laissa 635/2015 sekä 104 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 105 §, 106 §:n 1 momentti, 107 a §:n 1 ja 2 momentti, 107 b §:n 1 ja 2 momentti ja 108 §:n 2—4 momentti laissa 939/2015, sekä

lisätään lakiin uusi 4 a §, 30 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 107 c § seuraavasti:

4 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Verohallinto vastaa valmisteverotuksen toimittamisesta, verovalvonnasta ja muista tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa säädetyistä viranomaistehtävistä. Myös Tullin tehtävänä on valvoa, että valmisteverovelvolliset noudattavat verotuksen oikeellisuuden varmistamiseksi säädettyjä ja määrättyjä velvollisuuksiaan.

Tulli vastaa valmisteverotuksen toimittamisesta ja valvonnasta 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa.

Verohallinnon ja Tullin sisäisestä toimivallasta ja tehtävien jaosta säädetään Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) ja Tullin hallinnosta annetussa laissa (960/2012).

Tullin toimivaltuuksiin sovelletaan, mitä tullilaisissa (304/2016) ja rikostorjunnasta Tullissa annetussa laissa (623/2015) säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

4 a §

Tietojenvaihto Tullin ja Verohallinnon välillä

Tullilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä antaa Verohallinnolle omasta aloitteestaan tieto verotettavasta tuotteesta ja valmisteveron alaisesta toiminnasta, valvontahavainnoista ja muista Verohallinnon toimivaltaan kuuluvaa valmisteverotukseen liittyvää tehtävää varten tarpeellisista seikoista verovelvollista koskevine yksilöinti- ja yhteystietoineen.

Verohallinnolla on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada Tullilta pyynnöstä valmisteverotuksen toimittamista, lupaharkintaa, verovalvontaa sekä muuta Verohallinnon toimivaltaan kuuluvaa valmisteverotukseen liittyvää tehtävää varten tarpeelliset tiedot verotettavasta tuotteesta, valmisteveron alaisesta toiminnasta, valvontahavainnoista sekä Tullin toimittamasta valmisteverotuksesta ja siihen liittyvistä tehtävistä verovelvollista koskevine yksilöinti- ja yhteystietoineen.

Tullin oikeudesta saada tietoja Verohallinnon tietojärjestelmistä säädetään henkilötietojen käsittelystä Tullissa annetun lain (639/2015) 13 §:ssä.

Tiedot saadaan antaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti.

6 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— — — — —
13) *veroedustajalla* sellaista Suomeen sijoittautunutta henkilöä, jonka etämyyjä on nimennyt ja jonka Verohallinto on hyväksynyt suorittamaan valmisteverot etämyyjän puolesta Suomessa vastaanotetuista tuotteista;
— — — — —

9 §

Tuotteiden tuhoutuminen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

— — — — —
Tuotteiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa tuotteet tuhoutuivat tai menetettiin. Jos ei ole mahdollista määrittää, missä tuhoutuminen tai menettäminen on tapahtunut, se on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin. Jos tuotteet tuhoutuvat tai menetetään Suomessa, se on näytettävä toteen toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

10 §

Tuotteiden hävittäminen

Kulutukseen luovutuksena ei pidetä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tuotteiden hävittämistä, jos se on tapahtunut toimivaltaisen viranomaisen luvalla. Edellytyksenä on lisäksi, että hävittäminen tapahtuu toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa tai muutoin hyväksyttävällä tavalla.

11 §

Sääntöjenvastainen menettely väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa Verohallinnon on ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Jos tuotteita on lähetetty Suomesta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, eivätkä ne ole saapuneet määräraikkaansa eikä vakuudenantaja ole tiennyt eikä ole voinut tietää, että tuotteet eivät ole saapuneet määräraikkaan, hän voi 30 päivän kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset toimittivat hänelle tästä tiedon, osoittaa siirron päättyneen tai osoittaa paikan, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

Jos 2 tai 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa saadaan kolmen vuoden kuluessa selville, että tuotteiden kulutukseen luovutukseen johtanut säännönvastaisuus tapahtui muussa jäsenvaltiossa, Verohallinto palauttaa Suomessa kannetut valmisteverot sen jälkeen, kun on esitetty todiste siitä, että valmisteverot on kannettu siinä jäsenvaltiossa, jossa kulutukseen luovutus tapahtui.

Jos tuotteista on kannettu valmisteverot toisessa jäsenvaltiossa, mutta kolmen vuoden kuluessa siirron alkamispäivästä saadaan selville, että tuotteiden kulutukseen luovutukseen johtanut sääntöjenvastaisuus tapahtui Suomessa, Verohallinnon on ilmoitettava asiasta tuotteista valmisteverot kantaneen jäsenvaltion viranomaisille.

16 §

Verosta tehtävät vähennykset

Lisäksi valtuutetulla varastonpitäjällä ja rekisteröidyllä vastaanottajalla on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta vero, joka on suoritettu tai suoritettava sellaisista kulutukseen luovutetuista tuotteista, jotka ovat täydellisesti tuhoutuneet tai lopullisesti menetetyt ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen takia. Vähennystä ei voi tehdä sellaisista tuotteista, joiden tuhoutuminen on johtunut tuotteiden luonteesta. Vähennys voidaan tehdä ainoastaan sellaisista tuotteista, joiden täydellinen tuhoutuminen tai lopullinen menettäminen voidaan näyttää toteen. Tuotteet, joista tehdään vähennys, on hävitettävä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa tai muutoin sen hyväksymällä tavalla.

21 §

Toiminnan luvanvaraisuus

Verohallinto antaa hakemuksesta luvan toimia valtuutettuna varastonpitäjänä, rekisteröitynä vastaanottajana, rekisteröitynä lähettäjänä tai veroedustajana sekä luvan verottoman varaston pitämiseen. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana.

24 §

Verottoman varaston luvan myöntämisen edellytykset

Verottoman varaston lupa myönnetään sellaista varastoa, tilaa tai aluetta varten:

- 1) joka on luvan hakijan hallinnassa ja toimivaltaisen viranomaisen valvottavissa;

1178/2016

26 §

Luvan myöntämisen muut edellytykset

Tulli antaa pyynnöstä Verohallinnolle lausunnon 2 momentissa tarkoitettua hakijan luotettavuudesta.

27 §

Luvan sisältö

Luvanhaltijan on ilmoitettava Verohallinnolle lupahakemuksessa ilmoitettujen tietojen olennaisista muutoksista.

28 §

Vakuudet

Verohallinto määrää vakuuden suuruuden. Vakuuden suuruutta harkittaessa tulee ottaa huomioon luvan hakijan luotettavuus, toiminnan laajuus ja kannattavuus sekä hakijan vaka-varaisuus, maksuvalmius ja muut taloudelliset edellytykset vastata veroista. Lisäksi harkin-nassa tulee ottaa huomioon hakijan aikaisempi taloudellinen toiminta ja käyttämä maksutapa sekä hakijan riski joutua maksukyvyttömäksi tulevaisuudessa. Verohallinto voi muuttaa va-kuuden määrää, jos se on tarpeen luvanhaltijan toiminnassa tapahtuneiden muutosten takia.

29 §

Luvan peruuttaminen ja varoitus

Jos luvanhaltijan toiminnassa ilmenee puutteita, rikkomuksia tai laiminlyöntejä, Vero-hallinto voi antaa luvanhaltijalle kirjallisen varoituksen. Varoituksen antamisen yhteydes-sä voidaan asettaa luvanhaltijalle määräaika, jonka kuluessa luvanhaltijan tulee korjata puute tai laiminlyönti.

Luvanhaltijan hakiessa luvan peruuttamista lupa voidaan määrätä päättyväksi viimeis-tään kuuden kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä Verohallinnolle.

Luvan peruuttamisen jälkeen Verohallinto palauttaa viipymättä 28 §:ssä tarkoitettua va-kuuden tai sen osan siitä, jota ei ole käytetty verojen suorituksiksi, sen jälkeen kun luvan-haltijalla ei ole maksamattomia veroja eikä ole tiedossa, että luvassa tarkoitettua toimin-nasta aiheutuisi uusia verovelvoitteita.

30 §

Valmisteverotuksen rekisterit

Verohallinto pitää hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2073/2004 edellytettyä rekisteriä luvanhaltijoista ja ve-rottomista varastoista. Lisäksi Verohallinto pitää tämän lain ja valmisteverolakien täytän-töön panemiseksi rekisteriä, johon merkitään valmisteverotuksen toimittamista tai verojen palauttamista varten tarpeelliset tiedot.

Verohallinto pitää rekisteriä 98 b §:ssä tarkoitetuista tuensaajista.

31 §

Veroilmoituksen antaminen

Verokausi-ilmoittajan on annettava Verohallinnolle veroilmoitus kultakin verokaudelta viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 18 päivänä.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun verovelvollisen on annettava Verohallinnolle veroilmoitus neljän arkipäivän kuluessa siitä, kun tuotteet on vastaanotettu tai veron suorittamisvelvollisuus on muutoin syntynyt, tämä päivä mukaan luettuna. Arkipäiväksi ei katsota arkilauantaita. Neljän arkipäivän ilmoitusaikaa ei sovelleta, jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan, että tuotteet on tuotu maahan tai vastaanotettu noudattamatta tämän lain verotusta ja valvontaa koskevia säännöksiä.

Verohallinto voi perustellusta syystä määrätä verovelvollisen antamaan veroilmoituksen muuna kuin 1 tai 2 momentissa säädettyinä ajankohtana tai antamaan yhteisen veroilmoituksen kahdesta tai useammasta verottomasta varastosta. Verohallinto voi perustellusta syystä myös määrätä tietyn verovelvollisen verokaudeksi pidemmän ajanjakson kuin mitä 6 §:n 17 kohdassa säädetään, kuitenkin enintään kalenterivuoden.

Veroilmoitus katsotaan annetuksi silloin kun se on saapunut Verohallinnolle. Saapumisajankohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä ja hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

32 §

Veroilmoituksen antamistapa

Verokausi-ilmoittajan on annettava veroilmoitus sähköisesti (*sähköinen veroilmoitus*). Verohallinto voi hyväksyä ilmoituksen antamisen paperilomakkeella.

Muu verovelvollinen kuin verokausi-ilmoittaja voi antaa veroilmoituksen Verohallinnon vahvistamalla paperilomakkeella tai sähköisesti.

Sen estämättä, mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, Verohallinto voi määrätä, koska sähköinen veroilmoitusmenettely otetaan käyttöön, poikkeuksista sähköisen veroilmoituksen käyttöön ja siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen sähköinen veroilmoitus voidaan antaa.

33 §

Verotuspäätös

Verohallinto vahvistaa verotuspäätöksessä veroilmoituksen ja saamansa muun selvityksen perusteella suoritettavan valmisteveron määrän viivytyksettä.

35 §

Oikaisu veronsaajan hyväksi

Jos valmistevero laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen takia tai sen johdosta, että Verohallinto ei ole asiaa joltakin osin tutkinut, on verovelvollisen sitä aiheuttamatta jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on samanlaisesta syystä palautettu liikaa, Verohallinnon on, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, oikaistava antamaansa päätöstä.

1178/2016

36 §

Jälkiverotus

Jos sen johdosta, että verovelvollinen on kokonaan tai osaksi laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, valmistevero on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa, Verohallinnon on määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi mainitusta syystä määräämättä jäänyt valmistevero (*jälkiverotus*).

— — — — —

41 §

Päätöksen tiedoksianto

— — — — —

Päätös sähköisesti annettuun ilmoitukseen tai hakemukseen voidaan antaa tiedoksi myös sähköisesti ilmoittamalla, että päätös on saatavissa Verohallinnon tietojärjestelmästä. Tällöin päätös katsotaan saadun tiedoksi seuraavana arkipäivänä siitä, kun päätös on saatavissa Verohallinnon tietojärjestelmästä.

Päätös annetaan tiedoksi 107 §:ssä tarkoitetulle valtion oikeudenvälvoijalle siten, että oikeudenvälvoijalle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

— — — — —

44 §

Virhemaksu

Jos 43 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkorotusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, taikka jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, virhemaksua voidaan määrätä vähintään 50 euroa ja enintään 15 000 euroa.

47 §

Veronkanto

Jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä, valmisteveron kanton, maksamiseen, perintään, vastuuseen verosta ja palauttamiseen sovelletaan, mitä veronkantolaissa (769/2016) tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

47 a §

Kuittaus

Verohallinto voi kuitata tämän tai muun valmisteveroa koskevan lain nojalla maksettavan palautuksen määräaikana maksamatta jätetyn vero- tai muun laskun sekä sen viivästysseuraamusten ja lykkäyskoron suorituksiksi. Kuittaus voidaan toimittaa sellaisen erääntyneen velan suorituksiksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on verovelvollinen tai muuten vastuussa.

Verohallinto ilmoittaa toimitetusta kuittauksesta verovelvolliselle tai muuten velasta vastuussa olevalle. Kuittausilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus.

Edellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa kuittaukseen sovelletaan tullilain 69—72 §:ää.

47 b §

Kuittauksen esteet

Kuittausta ei toimiteta:

- 1) vanhentuneen velan suoritukseksi;
- 2) sellaisen velan tai sen osan suoritukseksi, jonka täytäntöönpano on keskeytetty tai kielletty.

Kuittaukseen ei käytetä:

- 1) erehdyksessä liikaa suoritettua veroa tai maksua;
- 2) palautusta, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena verovelvollisen konkursipesästä.

Palautuksen saajan konkurssi ja palautuksen ulosmittaus eivät estä kuittauksen toimitamista. Verohallinnon on ilmoitettava ulosottomiehellä perittävänä olevan saatavan kuittauksesta viipymättä ulosottomiehelle.

47 d §

Kuittausjärjestys

Valmisteveron palautus käytetään ensin valmisteveron ja sen jälkeen autoveron suoritukseksi. Jos palautusta on tämän jälkeen vielä käyttämättä, se käytetään Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi. Palautuksen käyttämiseen sovelletaan, mitä veronkanto-laissa säädetään.

Jos palautusta ei käytetä Verohallinnon saatavien kuittaukseen, se voidaan käyttää palautuksen saajan muiden erääntyneiden ja maksamatta olevien valtion verojen, julkisoikeudellisten maksujen sekä niiden viivästysseuraamusten ja lykkäyskoron suoritukseksi, jos asianomainen viranomainen on ennen palautuksen maksamista pyytänyt sitä kuittauksesta päättävältä viranomaiselta. Vastaavasti verovelvollisen toiselta viranomaiselta oleva kuittauskelpoinen palautus voidaan pyynnöstä käyttää valmisteverosaatavan suoritukseksi. Kuittaukseen sovelletaan tällöin, mitä 47 a—47 c §:ssä säädetään.

Jos palautettavaa määrää ei käytetä Suomen viranomaisten saatavien suoritukseksi, voidaan palautus käyttää virka-apusopimuksen tai keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU nojalla Suomessa perittävänä olevan veron suoritukseksi.

Verovelvollisen muu Verohallinnolta oleva palautus voidaan käyttää valmisteveron suoritukseksi siten kuin veronkantolain 38 §:ssä säädetään.

47 e §

Tarkemmat määräykset kuittauksesta

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä kuittauksessa noudatettavasta menettelystä.

48 §

Veronlisäys ja viivekorko

Jos verovelvollinen suorittaa veron säädetyn maksuajankohdan jälkeen ilman maksuunpanoa, hänen on oma-aloitteisesti maksettava samalla veronlisäystä. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, Verohallinto määrää veronlisäyksen. Verotuspäätöksellä maksuunpannulle erääntyneelle maksamattomalle verolle on suoritettava viivekorkoa.

1178/2016

53 §

Väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja

Verohallinto myöntää oikeuden toimia väliaikaisesti rekisteröitynä vastaanottajana, jos henkilö on ennen valmisteveron alaisten tuotteiden lähettämistä tehnyt lähetettävistä tuotteista ilmoituksen Verohallinnolle ja antanut vakuuden niistä suoritettavasta valmisteverosta.

54 §

Suora luovutus

Valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn vastaanottajan on ilmoitettava Verohallinnolle ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu toiminta aloitetaan. Verohallinto voi rajoittaa tai kieltää suoran luovutuksen käytön valvonnallisista syistä.

55 §

Vakuus valmisteveron alaisten tuotteiden siirroista

Verohallinto vahvistaa vakuuden määrän valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän luvan myöntämisen yhteydessä.

58 §

Tuotteiden lähettäminen tietokoneistetun järjestelmän valvonnassa

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirroissa on käytettävä tietokoneistettua järjestelmää. Näiden tuotteiden siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain, jos se tapahtuu 2 ja 3 momentin mukaisesti laadittua sähköistä hallinnollista asiakirjaa käyttäen. Sähköisen hallinnollisen asiakirjan käyttöä ei kuitenkaan edellytetä, jos tuotteita siirretään 66 §:ssä tarkoitettuun yksinkertaistetussa menettelyssä tai jos noudatetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinitilarekisterin, markkinoiden seurantaan liittyvien pakollisten ilmoitusten ja tiedonkeruun, tuotteiden kuljetuksen mukana seuraavien asiakirjojen sekä viinialalla pidettävien rekisterien osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 436/2009 säädetyjä vaatimuksia. Vastaanottajan on tällöin ilmoitettava vastaanottamistaan viinitoimituksista Verohallinnolle mainitussa asetuksessa edellytetyllä asiakirjalla tai viittaamalla kyseiseen asiakirjaan.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita lähetetään väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, valtuutetun varastonpitäjän ja rekisteröidyn lähettäjän on toimitettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos Verohallinnolle tietokoneistettua järjestelmää käyttäen.

Verohallinto tarkastaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa olevat tiedot sähköisesti. Jos tiedot eivät ole oikein, Verohallinto ilmoittaa asiasta lähettäjälle viipymättä. Jos tiedot ovat oikein, Verohallinto antaa sähköiselle hallinnolliselle asiakirjalle yksilöivän hallinnollisen viitekoodin ja ilmoittaa sen lähettäjälle.

Verohallinto toimittaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan viipymättä määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jos määräpaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai suoraan vastaanottajalle, jos vastaanottaja on Suomessa.

Jos valmisteveron alaisia tuotteita siirretään Suomessa vientipaikkaan eikä vienti-ilmoitusta anneta Suomessa, Verohallinto toimittaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan viipymättä vientijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jos vienti-ilmoitus annetaan Suomessa, Verohallinto säilyttää sähköisen hallinnollisen asiakirjan odottamassa vienti-raporttia.

Verohallinnolle saapunut sähköinen hallinnollinen asiakirja toimitetaan edelleen vastaanottajalle vain, jos tämä on valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja tai väliaikaisesti rekisteröity vastaanottaja.

62 §

Energiatuotteiden siirrot

Lähtäjän on tietokoneistettua järjestelmää käyttäen toimitettava Verohallinnolle vastaanottajaa koskevat tiedot heti kun ne ovat tiedossa ja viimeistään siirron päätyttyä.

63 §

Lähteyksen jakaminen

Lähtäjä saa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä jakaa yhdenmukaistetun valmisteveron alaisten tuotteiden siirron kahdeksi tai useammaksi siirroksi, jos:

- 1) valmisteveron alaisten tuotteiden kokonaismäärä ei muutu;
- 2) jakaminen suoritetaan Suomen tai muun tällaisen menettelyn sallivan jäsenvaltion alueella; ja
- 3) Verohallinnolle tai kyseisen muun jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan paikka, jossa tuotteet jaetaan.

Lähtäjän on ilmoitettava Verohallinnolle ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu toiminta aloitetaan.

64 §

Vastaanottaminen

Valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn vastaanottajan ja väliaikaisesti rekisteröidyn vastaanottajan on viipymättä ja viimeistään viiden arkipäivän kuluttua siirron päättymisestä annettava tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportti tuotteiden vastaanottamisesta (*vastaanottoraportti*). Verohallinto voi perustellusta syystä pidentää määräaikaa, jos vastaanottaja sitä pyytää.

Verohallinto tarkastaa vastaanottoraportissa olevat tiedot sähköisesti. Jos tiedot eivät ole oikein, Verohallinto ilmoittaa asiasta vastaanottajalle viipymättä. Jos tiedot ovat oikein, Verohallinto vahvistaa vastaanottajalle vastaanottoraportin rekisteröinnin ja lähettää raportin lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Verohallinto toimittaa vastaanottoraportin lähettäjälle. Jos lähetys- ja määräpaikka sijaitsevat Suomessa, vastaanottoraportti toimitetaan suoraan lähettäjälle.

Jos vastaanottajana on 18 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö tai yhteisö, vastaanottajan on 30 päivän kuluessa siirron päättymisestä toimitettava Verohallinnolle 18 §:n 4 momentissa tarkoitettua verovapaustodistuksen jäljennös ja kaupallinen asiakirja, joka osoittaa vastaanotettujen tuotteiden laadun ja määrän. Verohallinto antaa tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportin tuotteiden vastaanottamisesta.

65 §

Vientiraportti

Jos vienti-ilmoitus on annettu Suomessa, Verohallinto laatii vientiraportin sen vahvistuksen perusteella, jonka on antanut tullilainsäädännössä tarkoitettu poistumistoimipaikka tai se toimipaikka, jossa muodollisuudet suoritettiin, kun tuotteet siirrettiin kolmannelle alueelle. Vahvistuksessa on todistettava, että valmisteveron alaiset tuotteet on viety unionin alueelta.

Verohallinto tarkastaa 1 momentissa mainitussa vahvistuksessa olevat tiedot sähköisesti. Kun tiedot on tarkastettu, Verohallinto lähettää vientiraportin lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Verohallinto toimittaa saapuneen vientiraportin lähettäjälle.

68 §

Vastaanottoraportin ja vientiraportin korvaavat asiakirjat

Jos vastaanottoraporttia ei voida siirron päätyttyä antaa säädetyssä määräajassa 64 §:n mukaisesti, koska määräjäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää tai tietokoneistettu järjestelmä ei ole ollut käytössä lähtöjäsenvaltiossa eikä sähköinen hallinnollinen asiakirja ole vielä korvannut paperista asiakirjaa, vastaanottajan on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta annettava Verohallinnolle paperille laadittu asiakirja, jossa ovat samat tiedot kuin vastaanottoraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt.

Verohallinto lähettää 1 momentissa tarkoitettujen asiakirjan jäljennöksen lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja säilyttää vastaanottamansa jäljennöksen vastaanottajan saatavilla, paitsi jos vastaanottaja pystyy antamaan vastaanottoraportin tietokoneistettun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos kyse on asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

70 §

Tarkemmat määräykset tietokoneistetun järjestelmän käyttöön otosta ja käytöstä

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä tietokoneistetun järjestelmän käytöstä, sähköisen hallinnollisen asiakirjan tietosisällöstä sekä siitä, mitä varmenne- tai tunnistamennettelyä käyttäen sähköinen hallinnollinen asiakirja voidaan antaa.

74 §

Yksityishenkilön hankinnat

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksityishenkilön on ennen siirron aloittamista ilmoitettava Verohallinnolle toisesta jäsenvaltiosta Suomeen lähetettävistä yhdenmukaistetun valmisteveron alaisista tuotteista ja annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

78 §

Menettely kulutukseen luovutettujen tuotteiden kaupallisissa siirroissa

Verovelvollisen on ennen siirron aloittamista ilmoitettava Verohallinnolle toisesta jäsenvaltiosta Suomeen lähetettävistä tuotteista ja annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

80 §

Menettely etämyynnissä

Etämyyjän, jolla ei ole Suomessa veroedustajaa, on ilmoitettava Verohallinnolle tuotteista ennen niiden lähettämistä toisesta jäsenvaltiosta Suomeen ja annettava vakuus valmisteverojen suorittamisesta.

81 §

Kulutukseen luovutettujen tuotteiden tuhoutuminen kuljetuksen aikana

Jos valmisteveron alaiset tuotteet tuhoutuvat täydellisesti tai ne menetetään lopullisesti Suomessa tai tämä havaitaan Suomessa, tuotteiden tuhoutuminen tai menettäminen on näytettävä toteen toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla. Jos tuotteet tuhoutuvat tai ne menetetään tai tuhoutuminen tai menettäminen havaitaan muussa jäsenvaltiossa, se on näytettävä toteen kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla.

83 §

Valmisteveron palauttaminen tai peruuttaminen

Jos 1—4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tuotteesta Suomessa määrättyä veroa ei ole kokonaan suoritettu, suorittamatta oleva vero peruutetaan. Palautusta tai peruutusta on haettava Verohallinnolta kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona tuotteesta on Suomessa määrätty vero.

Jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa säädettyä vähennysoikeutta ei ole voitu käyttää täysimääräisenä vähennyksen tekemiselle säädettyssä määräajassa, verovelvollisella on oikeus hakemuksesta saada vähentämättä jäänyttä suoritettua veroa vastaava palautus. Palautusta on haettava Verohallinnolta kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona oikeus vähennyksen tekemiseen syntyi.

92 §

Valtuutetun varastonpitäjän kirjanpitovelvollisuus

Valtuutetun varastonpitäjän on säilytettävä Suomessa aikajärjestyksessä sellaiset väliaikaisesti verottomina vastaanotettujen tuotteiden mukana seuranneet asiakirjat, joita ei ole toimitettu tietokoneistettuun järjestelmään. Ne on pyynnöstä toimitettava Verohallinnolle.

93 §

Muun verovelvollisen, etämyyjän ja rekisteröidyn lähettäjän kirjanpitovelvollisuus

Rekisteröidyn vastaanottajan ja väliaikaisesti rekisteröidyn vastaanottajan on säilytettävä Suomessa aikajärjestyksessä väliaikaisesti verottomina vastaanotettujen tuotteiden mukana seuranneet asiakirjat, joita ei ole toimitettu tietokoneistettuun järjestelmään. Ne on pyynnöstä toimitettava Verohallinnolle.

96 §

Tarkastus

Toimivaltainen viranomainen voi tehdä tarkastuksia tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain säännösten noudattamisen valvomiseksi. Tarkastuksessa voi olla läsnä myös muun viranomaisen edustajia. Tarkastuksessa on noudatettava soveltuvin osin, mitä hallintolain 39 §:ssä säädetään.

Verovelvollisen on pyydettyessä esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastusta varten kirjanpitoaineistonsa, tiedot kirjanpitojärjestelmästä ja sen yhteyksistä muihin järjestelmiin, tiedot sisäisen valvonnan järjestelmästä ja muut verotuksessa tarpeelliset tiedot pyydettyssä muodossa. Jos tarkastettava aineisto on säilytetty koneellisella tietovälineellä, verovelvollisen on pyydettyessä saatettava aineisto selväkieliseen muotoon tai yleisesti käytössä olevaan tallennusmuotoon. Verovelvollisen on myös esitettävä varastonsa ja muut tilansa, siltä osin kuin niitä ei käytetä pysyväisluonteiseen asumiseen, sekä annettava tarvittavat tilat ja laitteet tarkastuksen suorittamista varten ja muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

— — — — —

Jokaisen on salassapitosäännösten estämättä annettava pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja valmisteveron alaisten tuotteiden ostoista, hallussapidosta, siirroista, myynneistä ja valmistuksesta.

97 §

Muut tarkastusvaltuudet

Toimivaltaisella viranomaisella on oikeus tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain säännösten noudattamisen valvomiseksi tai jos se on tarpeen verotusta varten:

- 1) päästä varastoihin ja muihin tiloihin sekä tarkastaa ne, jos niissä säilytetään tai käsitellään valmisteveron alaisia tuotteita;
- 2) pysäyttää ja tarkastaa kulkuneuvo;
- 3) antaa valmisteveron alaisen tuotteen purkamista, lastausta, kuljetusta, vastaanottamista, varastointia ja lähettämistä koskevia määräyksiä sekä asettaa valmisteveron alaisen tuotteen päällykseen, kuljetusvälineeseen taikka varastoon lukko, sinetti tai muu tunnistusmerkki.

Pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävää tilaa ei kuitenkaan saa tarkastaa.

— — — — —

98 §

Muu tietojenantovelvollisuus

Sen, joka on luovuttanut tai hankkinut tuotteita 19 §:ssä verottomaksi säädettyä käyttöä varten, on salassapitosäännösten estämättä annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tuotteiden hankinnoista, käytöstä, varastomäärästä, luovutuksista ja muista verotuksen valvontaa varten tarpeellisista seikoista. Toimivaltainen viranomainen antaa tarkemmat määräykset tietojen sisällöstä sekä toimittamistavasta ja -ajankohdasta.

Sen, joka pitää hallussaan valmisteveron alaisia tuotteita, on vaadittaessa annettava tuotteista toimivaltaiselle viranomaiselle näytteitä, jotka ovat tarpeen verotusta ja sen valvontaa varten.

1178/2016

100 §

Sivullisen tietojenantovelvollisuus

Jokaisen on toimivaltaisen viranomaisen kirjallisesta kehotuksesta määräajassa annettava salassapitosäännösten estämättä sellaisia toisen verotusta tai siitä johtunutta valitusasiaa varten tarpeellisia toista koskevia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jos ne eivät koske asiaa, josta hänellä lain mukaan on oikeus kieltäytyä todistamasta.

— — — — —

101 §

Vastuu tarkastuksesta aiheutuvista kustannuksista

Sen, joka on 96, 98 tai 100 §:ssä tarkoitetulla tavalla velvollinen esittämään ja antamaan toimivaltaiselle viranomaiselle valmisteverotusta koskevia tietoja tai avustamaan tarkastuksessa, on suoritettava nämä toimenpiteet omalla kustannuksellaan.

102 §

Uhkasakko

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa 96, 98 tai 100 §:ssä säädetyn tietojenantovelvollisuuden tehosteeksi uhkasakon. Uhkasakkoa ei kuitenkaan saa asettaa, jos asianosaista on aiheutta epäillä rikoksesta ja pyydetty aineisto liittyy rikosepäilyn kohteena olevaan asiaan.

103 §

Haltuunotto

Toimivaltaisella viranomaisella on verosaatavien turvaamiseksi oikeus ottaa haltuunsa valmisteveron alaiset tuotteet, jos:

- 1) niitä ei ole asianmukaisesti ilmoitettu verotettaviksi;
 - 2) niihin ei ole sovellettu valmisteverotusta koskevia säännöksiä tai toimivaltaisen viranomaisen näiden säännösten nojalla antamia päätöksiä ja määräyksiä;
 - 3) niihin liittyvästä verovelvollisuudesta, veron alaisuudesta tai maahantuonnin tarkoituksesta on epäselvyyttä; taikka
 - 4) on olemassa muu perusteltu syy turvata verosaatava.
- — — — —

104 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tuotteesta suoritettavasta valmisteverosta tai toiminnan veronalaisuudesta. Ennakkoratkaisu voidaan antaa valmisteverosta myös silloin, kun verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaisesti. Ennakkoratkaisun antaa tällöin Tulli.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on sitovana noudatettava hakijan valmisteverotuksessa Suomessa vuoden ajan antamispäivää seuraavan kalenterikuukauden alusta, jollei ennakkoratkaisua annettaessa sovellettua säännöstä ole ennakkoratkaisun voimassa ollessa muutettu tai jollei Verohallinto ole peruuttanut antamaansa ennakkoratkaisua lainkäyttöviranomaisen päätöksellä tapahtuneen säännöksen tulkinnan muuttumisen takia tai muusta erityisestä syystä.

— — — — —

Ennakkoratkaisuun ei saa vaatia oikaisua, vaan siihen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valtion puolesta oikeus hakea muutosta on 107 §:ssä tarkoitetulla oikeudenvälvoijalla. Päätökseen olla antamatta ennakkoratkaisua ei saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.

— — — — —

105 §

Huojennus ja maksunlykkäys

Verohallinto voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa valmisteveroa, veronlisäystä, viivekorkoa, viivästyskorkoa tai lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa sen kokonaan. Huojennus voidaan myöntää, jos:

1) valmisteveron periminen täysimääräisenä olosuhteet huomioon ottaen olisi ilmeisen kohtuutonta; tai

2) kysymys on sellaisista veronalaisista tuotteista, joita käytetään rajoitetun ajan tutkimus- ja kehittämishankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen.

Verohallinto voi asettaa huojennukselle ehtoja, joilla voidaan valvoa huojennuksen edellytysten täyttymistä.

Verohallinto voi hakijasta riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden tai veronmaksukyvyyn olennaisen alentumisen takia tai muusta erityisestä syystä hakemuksesta myöntää veron maksamisen lykkäystä. Lykkäys myönnetään ehdolla, että lykätyn määrän suorittamisesta annetaan lykättyä määrää vastaava vakuus. Lykkäys voidaan kuitenkin myöntää vakuutta vaatimatta maksettavan määrän vähäisyyden tai lykkäysajan lyhyiden takia taikka muusta erityisestä syystä. Lykätylle veron määrälle peritään korkoa, jonka määrään sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:ää. Lykkäys voidaan myöntää kuitenkin ilman korkoa, jos veron periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Valtiovarainministeriö voi ottaa Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös, vaikka verotus muutoin toimitetaan tullia koskevien säännösten mukaan. Toimivaltainen viranomainen on tällöin Tulli.

106 §

Oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos todetaan, että veroa tai virhemaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, Verohallinto oikaisee antamaansa päätöstä ja maksaa verovelvolliselle tämän liikaa maksuman tai palauttamatta jääneen veron tai virhemaksun.

— — — — —

107 §

Valtion oikeudenvälvonta

Valtion oikeutta valvoo valtion oikeudenvälvoija. Valtion oikeudenvälvoijalla tarkoitetaan Verohallinnon toimivaltaan kuuluvissa asioissa Veronsaajien oikeudenvälvontayksikköä ja Tullin toimivaltaan kuuluvissa asioissa tulliasiamiestä.

Valtion oikeudenvälvojaa kuullaan siten kuin 41 §:n 3 momentissa säädetään.

107 a §

Oikaisuvaatimus

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta päätöksen tehneeltä viranomaiselta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisuvaatimusta ei kuitenkaan saa tehdä, jos kyse on huojoennusta tai maksunlykkäystä koskevasta päätöksestä taikka asiasta, joka tulee ratkaista veronpalautusta koskevien säännösten nojalla. Valtion puolesta oikeus oikaisuvaatimuksen tekemiseen on 107 §:ssä tarkoitetulla valtion oikeudenvalvojalla.

Määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle on kolme vuotta veron määräämistä tai palauttamista seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muussa kuin veron määräämistä tai palauttamista koskevassa asiassa määräaika on 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valtion oikeudenvalvojan määräaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

107 b §

Valitus hallinto-oikeuteen

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Huojennusta tai maksunlykkäystä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Valtion puolesta valitusoikeus on 107 §:ssä tarkoitetulla valtion oikeudenvalvojalla.

Valitusajaksi on kolme vuotta veron määräämistä tai palauttamista seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin vähintään 60 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tiedoksisaannista. Muussa kuin veron määräämistä tai palauttamista koskevassa asiassa valitusajaksi on 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Valtion oikeudenvalvojan valitusajaksi on 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tekemisestä.

107 c §

Kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava verovelvollisen tekemästä valituksesta 107 §:ssä tarkoitetulle valtion oikeudenvalvojalle ja valtion oikeudenvalvojan tekemästä valituksesta verovelvolliselle tilaisuus vastineen antamiseen sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

Sen lisäksi, mitä hallintolainkäyttölain 34 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, hallintotuomioistuin voi ratkaista valituksen kuulematta valtion oikeudenvalvojaa, jos veron määrä voi verovelvollisen vaatimuksesta muuttua enintään 6 000 euroa, eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

108 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista kuitenkin niin, että valitusajaksi hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valtion puolesta valitusoikeus on 107 §:ssä tarkoitetulla valtion oikeudenvalvojalla.

Jos valmistevero on hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, Verohallinto suorittaa liikaa maksetun veron muutoksenhausta huolimatta verovelvolliselle.

Jos korkein hallinto-oikeus on valtion oikeudenvälvojan valituksen johdosta muuttanut hallinto-oikeuden päätöstä, jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä toimitetaan Verohallinnolle, joka viipymättä panee maksuun verovelvolliselle liikaa suoritettua määrän.

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

2. Tämän lain tullessa voimaan ne Tullissa vireillä olevat asiat, jotka tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla kuuluvat Verohallinnon toimivaltaan, siirtyvät Verohallinnon käsiteltäviksi ja ratkaistaviksi. Vastaavasti siirtyvät tässä momentissa tarkoitettuihin asioihin liittyvät sopimukset ja muut sitoumukset samoin kuin muut oikeudet ja velvoitteet Verohallinnolle. Sopimukset ja sitoumukset siirtyvät Verohallinnolle kuitenkin vain, jollei niiden sisällöstä muuta johdu taikka toisin sovita.

3. Poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, Tulli on toimivaltainen sellaisessa yleisen tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvassa vahingonkorvausvelvollisuutta tai palautusvelvollisuutta koskevassa asiassa tai hallintoriita-asiassa, joka liittyy Tullin ennen tämän lain voimaantuloa tekemään verotusta koskevaan päätökseen.

4. Poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, Tulli on toimivaltainen käyttämään puhevaltaa sellaisen rikosasian ja siihen liittyvän vahingonkorvausasian käsittelyssä, jossa se on ennen tämän lain voimaantuloa esittänyt rangaistus- tai korvausvaatimuksen esitutkinnaissa tai tuomioistuimissa. Tulli on toimivaltainen perimään lainvoimaisen vahingonkorvauksen ja oikeudenkäyntikulut, jotka on tuomittu ennen tämän lain voimaantuloa.

5. Jos hakemus on tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain mukaan jätettävä määräajassa Verohallinnolle, se katsotaan määräajassa jätetyksi myös, jos se on lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen jätetty säädetyssä määräajassa Tullille.

6. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat Tullin antamat päätökset, luvat ja rekisteröinnit niissä asioissa, jotka kuuluvat tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla Verohallinnon toimivaltaan, jäävät voimaan niissä mainituilla ehdoilla.

7. Verohallinto ja Tulli toimivat lakisääteisten tehtäviensä mukaisesti niiden valmisteverotusta koskevien henkilörekisterien rekisterinpitäjinä, jotka on otettu käyttöön ennen tämän lain voimaantuloa. Tulli vastaa tietojärjestelmien teknisenä ylläpitäjänä rekisterien toimivuudesta ja tietoturvallisuudesta.

8. Muussa laissa tai asetuksessa taikka valtioneuvoston tai ministeriön päätöksessä oleva viittaus niihin Tullin tehtäviin, jotka kuuluvat tämän lain tai asianomaisen valmisteverolain nojalla Verohallinnon toimivaltaan, tarkoittaa tämän lain tultua voimaan viittausta Verohallinnon tehtäviin.

9. Muutoksenhausta ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn Tullin päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä kuitenkin siten, että Verohallinto on toimivaltainen viranomainen niissä asioissa, jotka kuuluvat sille tämän lain nojalla. Muutoksenhausta lain voimaantulon jälkeen tehtyyn Verohallinnon ja Tullin päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä ja valituskirjelmä on jätettävä hallinto-oikeuteen. Mitä edellä säädetään veroviranomaisen päätöksestä, sovelletaan myös oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen.

10. Tämän lain 107 c §:ää sovelletaan niihin valitusasioihin, jotka tulevat vireille lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Veroviranomaisen on lähetettävä tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tulleissa valitusasioissa veroviranomaiselle saapuneet valituskirjelmät ja asiaa koskevat asiakirjat viipymättä hallinto-oikeudelle.

11. Jos oikaisuvaatimus tai valituskirjelmä on lain mukaan jätettävä Tullille, se katsotaan määräajassa jätetyksi myös, jos se on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen jätetty säädetyssä määräajassa Verohallintoon. Jos oikaisuvaatimus tai valituskirjelmä on

1178/2016

muutoksenhakuosoituksen mukaisesti jätetty määräajassa Tullille, mutta toimivaltainen viranomainen on Verohallinto, se katsotaan määräajassa jätetyksi.

12. Niissä tämän lain voimaan tullessa vireillä olevissa valtion oikeudenvilvontaa koskeissa asioissa, joissa toimivaltainen viranomainen on tämän lain voimaantultua Verohallinto, valtion oikeutta valvoo Verohallinnon Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2016

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Kunta- ja uudistusministeri Anu Vehviläinen